

۱۲

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: جنگ صفائی شمس
مؤلف: ملا احمد بن حسن نراقی
مترجم: موشوع
شماره ثبت کتاب: ۵۰۶۲۱
شماره قفسه: ۹۰۵۲

۹۵۷۱

بازرسی شد
۳۱

98vi

خلى - فهرست شد.

۹۵۷۱

۱۰۰

[illegible]

بازدید شد
۱۳۸۴

三

ای
ای فرسای

هذا كتاب
لفظ الزوائد
وفيها الاسم

احمد بن محمد بن علي
بن محمد بن علي بن علي
بن محمد بن علي بن علي
بن محمد بن علي بن علي

Handwritten text in Arabic script, likely a library or archival stamp, located in the bottom right corner of the page.

بالكبد والدماغ
والشرايين

مبادل الرئيسة من الأعضاء الحيوانات ولوزيد عليه وجهه في العينين من الحركات
ومنها ما هو اول الاعداد بعينين ولولم يكن لا نعلم جميع الحروف من ايسر
وهو قطب الحروف والاهما وما دوتا وهو لها ومنها ما يكون صفات الجفون
رابعة ونقص خمسة اربعة وبسبب النظر على زياتي ثلثة اقسام عليه كية علامة
وصفايتها برسم الحمار ونقص عدد اذ الالح اليه كية الحركة في الاربعة
لنقص على
لا كية لولت
على المتعينة ظاهرا لوضوح
مجموع المتخير ولوزيد في المتخير ونقص في المتخير
على ابدال ارتفاع لطلب موضع يكون فيه اللوح والوزيد ككس
الترانصفت بالهسن سبعه لعل الخوص من المنازل ونقص سبعه لعدد الحروف
من الحروف مبادل ثلثة منها فجرة على الحروف من المتخير وثلثة اخرى على المتخير
الانطاف يتغير بربع منها الامور والحوال وما فوق يفرق بين السماء والاقبال
والانطاف على وجهه فوسمين واعوان خراج موضع معين وكلها من المتخير والوقت
خواص والحوال يوجب ذكرها الاطباء الممال وقد تم في سنة مبادل نصف مجموع
زبيرة وبليته وقد ورد نصف ثمانية والصلوة على

منه

منه

خلى

جميع
منه

مبادل الرئيسة من الحروف مبادل ثلثة منها فجرة على الحروف من المتخير وثلثة اخرى على المتخير
الانطاف يتغير بربع منها الامور والحوال وما فوق يفرق بين السماء والاقبال
والانطاف على وجهه فوسمين واعوان خراج موضع معين وكلها من المتخير والوقت
خواص والحوال يوجب ذكرها الاطباء الممال وقد تم في سنة مبادل نصف مجموع
زبيرة وبليته وقد ورد نصف ثمانية والصلوة على

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

الكبد والدماغ
الشمس ١٣

၁၆၆၆

تاریخ
۱۲۸۵

خطی

11

1848

غفر الله له

الکتاب فی علم الکونین

١٠٠

التي هي روضة الجنات

الطريق الذي لا يهتلك
في العلم والعبادة

وحدت
۲۵

ایرانی و قالی الابداء
ضلالة ۲۲۲

الفتاك اطلقا لها سبوق لقتل العاشقين قواضب اذا ذق منها
 ام الدنيا فرغا لبعثه فيها القلوب فدائب ارض الحقل قتلها ولم ادر بعد
 ذا امن رح قد ام رفته الحواجب اطمعنا سببا الى الهلاك ولججها لسفك
 دماء العاشقين الحواجب من مخبوف العامري الايام مات العراق عفت
 عا شمر راكين مثل الكاس سقى الله طلالنا بهجره وان كن قد ابدن للدين يا
 خيلبي اني قد ارتقت ونمتا برق بيان فاحب علانا خيلبي لو كنت اجمع وكنت
 عيلدين لم افعل كفعلك يا خيلبي مدايا فر شير وارقي وسدي لعل النوم يدركني
 وان نمتا داء لصبته بلغا نقيبه صود الشمس عن سلايا الايا طليب الحق يا له راويل
 فان طليب الان اعياده راينا وقوا به راء كبر وراؤه وقد علمت ليس مكان دوا
 خيلبي يا حب ليلي فاني فني يا طليب اوفني راها يا احبه من الاسماء وادعني
 واسهمه او كان عنه مداني صلي فادري ازا ما ذكرتها اغتبت صليت في
 راها من الناس روحا ورحة غميت ان الف كرا ليل لي فانت لير ان
 وان شئت بعد الله نعمت يا واخرج من بين البرق لطفي هزفت عنك ليل لي
 ايا ليل لو انكوا لير قد صبرنا اما راهب فيره كرهنا ايا ليل لو انكوا لير قد صبرنا
حادثه في سنة دخل المرحوم في مكة
 في ايام الموسم وذهبوا الى امران ووقفوا خلف كرا وفي حجر عند من عشرين سنة
 ومنع فله عيا بن بابويه وكان بطوف فاقطع طوافه فخر بوبه بالسوف فوقع على الارض

مخطی
۱

قال شيخنا البهائي في خلاصته في فصل من هذه الاحكام واما اكرة فاهرب
نصف قطره في ثلث سطحها او التي من مكعب القطر سبعة ونصف سبعة ومن البهائي
كذلك اقول ان الوجه البهائي من الوجهين هو من وخطي واضح لان البرهان
قام على خلافه وذكره هنا لا يارب وبين خطاه بالمقاييس على الوجه الاول
فتقول لو فرض اكرة قطره ٢١ فيكون محيط عظيمته لا محالة ع ٢٠ ولما كان من
سطح اكرة هـ مضروب قطره في محيط عظيمته فيكون سطحها ع ١٣٨ فثلثه ٤٦
ومضروب نصف القطر في هذا الثلث الذي هو ١٤٨ ١٤٨ من هذه اكرة بالوجه
الاول والوجه البهائي يستقيم ان يكون من تحتها اكثر من ذلك لان مكعب ٢١
الذي هو القطر ٩٢٦٠ ومجموع سبع مكعب ونصف سبعة ١٩٨٤٠ فزالوا
من المكعب بقي ع ٧٢٧ وسبع البهائي ونصف سبعة ١٥٥٩ فزالوا
من البهائي بقي ع ٥٧١٧ فيكون هذا العدد من هذه اكرة وهو من تحتها
من الوجه الاول بقدر ع ٨ فالربع ان بقي او التي من مكعب القطر سبعة
سبعة ومن البهائي ثلثه كما في الباب او ثلثه سبعة وثلث سبعة كما في عنوان
حكاية قال الرب في المهرات ان بقرون قرية اطمانت هون
مربهم جبروت لوه عن اسمه فقال عمر فضره ضربا سدا فقال هون
اسم عمر يدعي ان فضره اكر وق لوا اكر من الاول فان فيه عمر وفيه عمر
من اسم عثمان فظلم عمر في ذلك لانه لم يدر ان يكون اسم عمر في
الوجهين او في وجه واحد من وجهي المهرات او في وجه واحد من وجهي

خطی
۱

[illegible]

[illegible]

دلكها واما اذا لم يكن الواحد فافترقا لا زاد والفرق انما هو الفاش وكذا اذا زاد الى الفرد والواحد
 وهو اكثر لا يبعد ومنه لا فزا وغير الواحد كما في التسديد والاشمالا وغره وهو ما في فاشك اعلم ان
 للعدد دقيم كثيرة فمنها التام والناقص والزيادة والمساواة والتجانس فالعدد التام هو
 الذي يكون اجزائه العادية لمساواة الكاسية الناقص هو الذي يكون اجزائه العادية اكثر من
 شمس عشرة والزيادة هو الذي يكون اجزائه العادية لا اقل من كاشانه واما العدلان المتساويان
 فما عدلان التان يكون اجزائهما العادية مساوية كما تبين وانما في خمسة التانين واما
 العدلان المتساويان فما العدلان اللذان يكون الاجزاء العادية لثقل منها النفس المتساوية
 والعشرين والتانين والرابعة والثمانين وللعدد دوي التانين خواص كثيرة مبينة تفاهيه يمكن
 ان يذكر نظر منها في بعض محلات هذا الكتاب ثم ان فضل لتفصيل كل واحد من هذه الافلام طرق كثيرة
 ذكرها والدي العلاء قدس سره في كتاب في الحسابات فاعلم **فصل**
 في ان الرئيس هو جارية حسن كانت فتشبهت بامرئ لها في بعض الاشياء في جوانب القدر
 تدور مسكنه والرسيد في انما من السه فزاودة في بيت فزيد في اثاره وحله كرها
 وتوطع عند ما فيها الرادع فتسكنه في عندت بانك غير متردد المدا ولم يكن يعلم
 موافقك فانظر في عين السه حتر انما للاق نك وانك لافاه من الرئيس السه وحده
 بها فلما صبح امرئ يجب ان لا يدع احد ايدخل عليه ويظهره فلم يحرك فدخل عليها في
 حوتها وبها انما الوعد فقال له امرئ المومنين كلام الله يحبه النهار فقام من عند
 وخرج على نفسه واستدعى بابا من الخراف فدخل عليه الرافض ومعه والولوي فقال
 لهم انوا الكلام على كلام الله يحبه النهار فقال كلام الرافض ومعه فقال للولوي
 وليه قبلت في الامر كبري ولكن رين اسكر الوعد وها الرافض اراد ان يثق لا

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, located at the bottom of the page.

ع
١

[illegible]

الطيفه في حلاله
عنه في حلاله
حلاله في حلاله
انت والله

توفیر و دل بر او منتهی بود و در این میان خورشید سرانند از دو کلان
 هرگاه که غفلت آورد و در میان مراد از سر گذرانید همین محض است و مراد
 دل کل را و در ذمت و مراد از سر عشق عین است و تبه و آماج است
 بیست و چند آینه که بدین سبب از منم دل از جوهر خوش درید و بر این دل
 خا ابر که ز نام اولی بیاقی جان بر سر دست نه از این بر کن دل
 مراد از دست بر است و چون خا بر سران لایزال جان را که الف است
 بر کن جسته شود **حکایت** قال بعضهم این آوا سا کان لثقی امرأة ثم
 الموت و کان من مایها فخرت المرأة لیه العجوة النول فالت و لیسف الازرا
 اثره و قال الراوی اما النظر الیه فذهب الی یمن بالثقیة المرأة
 فوضع حشفته فی نولها و خاض فی ثقیة و قال فی یوم ان فی ثقیة الخیم فی ثقیة
 المرق **حکایت** گویند نوز حضرت سلیمان را با جمیع لشکر و عیال و سپاه
 خویش و کوفت و عیال گاه کنار قفای در مات بعد از آنکه سلیمان
 و جمیع ندان لشکر در کنار دریا با جور حاضرند و بای طریح خود در است و در
 انداخت و عرض کرد سلیمان که کار ان فی ثقیة الخیم فالت المرق یعنی
 گویند اب این دریا را اگر کوفت نیست آب کوفت است
 مسئل کینه آینه تو ایام رحمتی چنین لای سلیمان و خلف و چنین فالت
 چنین کان رجلا مدعی فی الی عبد المطلب و علیه صفان فقال یسیر انتم و له
 فاشرف فی صحن لبطرفه فقال و علیکم فاشرف ما را که فالت سلیمان فاشرف فی
 فخرج فالت کفنه و قال لیسف کان رجلا یغنی فذعه قوم من اهل الکوفة

۱۲۸

تسطر لهم في زمرة فخرجوا به الى الجوار فصرخوه ولبسوا ثوبه وذكروا عليه فضيلة لما
 عندهم من ربح في رويته وكانت منظره لرجوعه عيا حادته مما فعله مع اهل البيت
 رآته على تلك الحال فقالت لخدمه يا ابنه زوج حنين كحنين وقدر ان كان حنين
 اعز اليك من حنين وما كسر حزنه على اهل البيت اخذ حنين اهل البيت ووصف على اهل
 ثم مشى في ان غرة موضع ارض الطوق وكلمه في مران غره ما اتفق لما يشاء كلف
 حنين ولو كان معه ان غره لا خذته على انهم اهل ان غره على ترك الاول وان غره
 رجسته ورجع الى الاول فلما غاب عن حنين في رجسته بالها فركها وضربها على
 الا غره في قوته الكافي في لوه على حاله فقال حنين في حنين وقيل حنين
 كان لها فسر في حنين فاخذ وصلى في ارضه وعليه حنان فمرعاه وكره حنين
 بخل حنين اي رجسته من ذلك فالتف قد كثر البغضاء التي كثرها اهل البيت
 ان اهل البيت تحقق بالنعيم واستماله كلام اللف في حنين وهو مخفف اهل البيت
 جرح حنان في الحجاج والرماء وهو مفرد في حنين والنعيم في حنين
 خلاف للكوفيين واحتوا على ما رواه ان الزوزن حنين في حنين والكعب في حنين
 كسر حنين في حنين ويا كوز ذلك الحجاج في حنين والكعب في حنين فقال
 فزق القوم له شتمهم فهو فزق في حنين الذي يذير في حنين في حنين في حنين
 كذا قيل للكوفيين ان تولوا مخفف الكثرة الاحوال ويزيد الرغب في حنين
 حذف الحرف من حنين في حنين في حنين في حنين في حنين في حنين في حنين
 بحرف الحذف واحراز ابن مالك حنين في حنين وكاف الحذف في حنين في حنين
 به الحذف في حنين في حنين في حنين في حنين في حنين في حنين في حنين

الحمد لله
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
والآله الطيبين
الطاهرين

قَالَ هُوَ

قال انت سيد عمر بن الخطاب قال يا عمر اني عنك قال خذ لاري وحررك قال خذ اليه
دارك قال ان جلتها قال سوان الله قال قبل كونك قال قبل ان يخلق الله كثر
قال نعم عصا ارق بها راسك واطعم منك فعد يا عمر كانت عصا باب الله
فانزله ليرى ما هو يتبعه وحيث بان لطفه كان ان فتر من ارف
ابادات كان لا يورى فتاة اسما صدقة فانفق ان وهدته ليله ولم تات فخرج
الى داره ففعل بها في الطبقه الهلاليه مع صاعه من سرح كود واداروا ان جلتها
فنفذوا حرقة فخرها وانفذت عال سبعة اهل الطبقه يا اهل هذا البيت
هل عندكم من ثمنه ان يردواكم يطلب منكم صدقة فاستوفوا ما جاء به
واجابه يا من يروم لثقه بمجاهة تحرقه جديك انما امر حرم عليك الصدقة
شئت وندمته يا من لعبت ببول بالطف هذا الشاهر فتوان بذه دال
ما ترضى يا شيخ ما تامل انك تاملت من قد مضى طرفه ريب ما طلبت
واللهي واجاد قاتل عتق وسره وسكر ولحقك يوسف واكره
السيد يروج في فجاج والفضن يمدد ولا يلب والورد على الخدود فوض
الرجس في الحق دابل ولبس كما يصف وراى من احب لامل بولا
كفى يا باني عمر مثلك الهوى اقل في حبك قد نلت روي ان
ما نلت قابل يا عندك حبه فقل يا هرات اذا سلكت نازل ذال
مضرت سوي لم كصلك رضاك في امر ما عندك واقف دابل بالنيك
كف سالك من وصلك بالنيك من وصلك بالنيك والهل في كيت ابر حكاية
اشكلك ابره عم نروها على الفرض وعلبت الغرة وادعت انه بول في المرس

روز و وقت در ماه ۱۲

2. 10. 1919

که می نماید و نرف و من خلقت و جدا و جدت لریا الامد و اسبق
منه و او و جدت لریا خدا ثم بطبع الی اولی کلا انه کان لا یاتنا
عندنا سار هغه صعودا انه فکر و فکری فصل کف فکری ثم فصل
کف فکری ثم فصل ثم علب و سر ثم ادب و اسبک فقال ان هذا
الاصح یوثق ان هذا الاقوال البشر ساصلیه سفر و ما ادبرک
ما سفر لا یثقی و لا ینزلی لواحد البشر علیها فحده عشر
کومند که بود شنید این ایات لرزه بر عهدی میرزا احمد فتهال و
رنگ او زرد شد و تب بدید عارض شد و بعد از سه روز وقت فوت
و حقیقت شد وقت آنه دیگر که می کرد یک یک گیم ناموس الگو نم جبار و یوم
الادب و وقت غنیمت و در نه خوف می ماند تا که از او سحر راه که اید
تثانی ای الی آخر وقت که بسیار است دست مرا بوی که یکا کی می برد
شرف یافتی قطع میبند کند دم بدم از او جدا تا که می دل خرق شود و تقاضا
کلفت ای مردگان رخا که یکا سر می کشد بر حال زند شیر از خود نظر کشد
خزانه این عشق است نه ف حیرت است لب بند که در بند بر حاکم است
حرفی بنم شوی مسدانی غم دل تو از آن مسکو که
حجیر جوان دل شکوه لیکن یکا که می شنید از کدام دانی تو کس
صبر می عالمی که شد و چشم ترا اندام صد و صد شد و حسن خود را از
نضایی

خ
۱

[illegible]

المركب

[illegible]

تفهم انه اطلق له اهل بيته ثم جاء اهل بيته وكذا الخلف على وقت الوكيل عليها لم يكن
الباقي خلف فشرع في ان يزن اهل بيته فاما الخلف فله خبر لم يدر على من
اجره الوكيل من الرجل او فقه على الورقة ففهم فيها ثم نظره وجه الرجل في اه فكلما
ان يموت مع خوف وانما قال الخلف للوكيل انه رتب في البيت في هذا الوقت قبل ما
قال حيث لا تسمع منك في ان يمتنع عطاء من الرجل من هذا الورقة ولا تؤخذ في الملبس
في وزن الى وقت الرجل ومض حيلة قال الخلف من مرام لغيره لو است
فقال انك لم تسمع من الله ان الله يمتنع من غير الله لا يسمع اسم ولا يسمع من الله قال
قد استمع من ان سرت حدها وان اردت فقلنا ان فن سمد من احب
جاء رجله سليمان فله وقال الى يا جيرانه ان اوزي ولا يعرف اب ربي فنادى
الملك في حقه ثم ختمه وقال في حقه وان جعلك لغيرك اوزي حاره ثم دخل احمد
والرئيس عازبه فمع رجله من لسان خذوه فهو منكم فاندفع اذا ربه
فمن الناس من جعل في قلبه من معظم فخرج ومغيب له ونظم شعر او در خطا
يكون من بعض رجل كبره وروى من ونبه على كل من في حقه من لسان فله من بعض
روى من بعض الخلف من بعض الخلف ثم يرقى في الادوية التي يرقى بها في بعض الخلف
الرجل من بعض الخلف فله من فاندفع مرارة الخلف ليوصله وهو لم يقل له
بالقريب من ترك فاندفع قال له في الخلف وعلى يد من عانه البصر قبل بوقه فمع
من ابيات شعر عليها وعلى به ندى الفكر ففهم ان الخلف اذا رغب من الخلف في ترجم
الحمام الفقه ولم تسمع عنه حيلة فاندفع اذا نقيت البصيرة اكل فيلن
من اجل في ربي خذ اسن من من الله تسع البصيرة وتنفق فلن ثم تنفق في الحب
ثم تفعل ما لا تفنى البصيرة مشككة اجتمع حدها في لسان في حقه ففهم الخلف
من راق كان معه في شربه ونزله ثم صبر وطرحها على الكد ففهم وانما في
المصراة انما لم يفهم في ان علمت ذلك قال انما علمه من بعض الخلف في شربه

المحدث

المحدث على فله وقال الخلف ما رايت هذا الخلف من اهل الكد من شارب خمر
شرب الخلف من شربه وسعد من حيلة ففهم الخلف انما علمه من بعض الخلف في شربه
الانصاف انما علمه من شربه وسعد من حيلة ففهم الخلف انما علمه من بعض الخلف في شربه
من شربه وسعد من حيلة ففهم الخلف انما علمه من بعض الخلف في شربه
وكذا الخلف من شربه وسعد من حيلة ففهم الخلف انما علمه من بعض الخلف في شربه
الاول من بيت الروم قبل طلوع الشمس من المدينته فاندفع اذا رغب من الخلف في شربه
رقيق السودت عليها وكذا اذا رغب من الخلف في شربه ففهم الخلف انما علمه من بعض الخلف في شربه
فاندفع اذا رغب من الخلف في شربه ففهم الخلف انما علمه من بعض الخلف في شربه
المن في لسان الخلف من شربه وسعد من حيلة ففهم الخلف انما علمه من بعض الخلف في شربه
وسعد من حيلة ففهم الخلف انما علمه من بعض الخلف في شربه
عليك امر ففهم الخلف من شربه وسعد من حيلة ففهم الخلف انما علمه من بعض الخلف في شربه
وانما في قوله وسعد من حيلة ففهم الخلف انما علمه من بعض الخلف في شربه
شرع في شربه وسعد من حيلة ففهم الخلف انما علمه من بعض الخلف في شربه
اخ او من حيلة ففهم الخلف انما علمه من بعض الخلف في شربه
ارحل الى ان يرقى من بطح فيه نفق رجل خطه ففهم الخلف انما علمه من بعض الخلف في شربه
مثقال من اراجاج زوب بالكله قال الخلف من شربه وسعد من حيلة ففهم الخلف انما علمه من بعض الخلف في شربه
نور في حله ففهم الخلف انما علمه من بعض الخلف في شربه
من بيت اذ هو يرقى القرم الشيخ على الدين هو اقصان من ارام سكر
واقترع ما تم الخلف وسعد من حيلة ففهم الخلف انما علمه من بعض الخلف في شربه
ونحن في ارام خطه رويق ما في سكر الخلف وسعد من حيلة ففهم الخلف انما علمه من بعض الخلف في شربه
عرب في حله وسعد من حيلة ففهم الخلف انما علمه من بعض الخلف في شربه
القاضي كمال الدين اسد كل السن في الحرس كمت كنه في التريكة في حجب

قال الخاطم

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the previous page, covering the bottom half of the manuscript.

هذا هو الذي ذكره
ابن جرير في تاريخه

مغنی
۱

[illegible]

عمری که در این راه
جاده و رجا به

[illegible]

262

و ما حية الموت و يكون قتلى في الحرب كمن ثم يقع القصاص في ربيع و انظر للسنة و اذا لم يكن
في ربيع الا و ان يكون بين الهاتين صلح و انقل ان عقدت في ربيع و ان يكون في ربيع و ان يكون
الغنم و منيع في اخر السنة و وقع الوفاء في ابلت سنة و اذا لم يكن في ربيع الا و ان يكون
الغنم في ربيع و قد ندم على عظيم و خرج خارجا الملك و يكون في ربيع و قد ندم على
الموت في الناس و في حاله الا و يكون السنة في ربيع الناس في حية المشرق و المغرب
و يكون للسنة في الرعية نظر و كمن السلطان في ابل ملكه و راعى حاله و في حاله الا و
موت رجل عظيم في ربيع و قد ندم على و قد ندم على و يكون في ربيع و قد ندم على
غدا في اخر السنة و في ربيع ندم على و يكون في ربيع و قد ندم على و قد ندم على
و يكون في ربيع و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على
منه السلطان و يكون السلطان في ربيع و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على
و يكون في ربيع و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على
فان و يكون في ربيع و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على
يكون في ربيع و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على
يكون في ربيع و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على
اكثر و وقع في ربيع و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على
على الملك و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على
خبر و انظر للسنة و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على
و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على
و انظر للسنة و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على و قد ندم على

40

[illegible]

۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰

۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰

۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰

۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰

فترجى من كان له من
الحال من غير أن يفرط
وقال له كذا في الدليل
منه فرج به ٤

۲۰

[illegible]

باب در وجه اعتباری فی سوره مدثر
که در معنی هر کلمه که در سوره مدثر
است شرح داده اند و در هر کلمه که در
و ان است

[illegible][illegible]

المط

5/2/20

اطل على الخوار وهن الفخ
فانه يذهب بها سمها
وهكذا انشر الخمار الرطب
الكوثر وهر كل ثا لول يرفع
مرارة الحمة سم فاقبل
اذا سقى منه الفهم حده
وان سقى الفهمه ما نانا
طافا دبر الدخان في الما
فوتن من فقال او الماسرا
يخلص المصير من طائفة
وفيه سرات ابد يدرين
يعرف بالكميت والافعال
يصب عليه ان القلب
سبحان من او بعد الاية
ان جميع الافان من الحى
وهو وبه الخ من اليت كذا
تؤخذ بالرجل والحمام
لا تفلن من الكنانا

22

مع ما في الانسان عند
كان ان تمام نور
نعمه بالسر لا بالقلب
يعود من نور خافت
ويخرج الدم بها نقابل
نور من تلك السريرة
من نور الله والمارق الحيات
بنور النور من فضاء
مع نور من الروح المحي
من بعد ان الاله من حارة
ولت اخذ لا يقد علم
وهو الرقيب الرحيم الغالب
وهو واحد في الاله العجيب
والنور في الاسماء والالام
في سقوت في كل قدر
ان سقطت مكانا ملاذي
والنور ان كان خليقا
ولا فصل منه كما احتسبنا

الحمد لله الذي جعل
العلم نوراً والعبادة
سجدة

ولا تقدر على ان ابرأ نفسي

والماء

عند اجاع النهر على
 وكل هذا ساع و الحمار
 حرا من طهر و من الحمار
 ولكن الخيل عتقا ايضا
 سقط الجميع بالابيض
 فناد هذا القاطر المنقذ
 من ساكن الكنان والحمار
 فانه سلم من جرح الحرب
 واما يعرف هذا الماء
 بطلي على الفروج والاور
 كما هو بالحادث والقديم
 وهكذا الامام بالانفاق
 بنور عين وها حواف
 نه وجان طويان اتم و كس
 يخرج منها في ساطها حيا
 وقد عدا الروح من هناك
 فاحد الاخذ منها الرندا
 فلم ير منقضا فتواما
 حتى انما اغسل الانسان

المجنون

و حقا في رحم هذا
 و لانه قوته الشام
 لا ياتي الا كالبوت
 وهو ياتي كرم الزمان
 و قد كثر من الصفا في
 الحمار المخرج بعين الهم
 بهذا المخرج من قد و
 وهكذا يصنع العصور
 ويخرج الدود من الحمار
 وهذا الدود من شفا
 و كل هذا من حمار
 و كلما تغرغ الانسان
 و دهن من عظم لسان
 يخرج بالابيض كالخلاف
 اذا طفت المخرج من
 وهو على الكحل ضاح اذا
 من كل احد من يور
 او البورات التي تخرج
 و كلما كان من الاعلال

ان سوس في مرقه
 من على السيف في الاحام
 يخرج حرج السيف والكبت
 عند ينبت في الماء
 و يور اصغر من حمار
 فانه يخرج سياتي الدود
 ان كان من الحمار والاحمار
 من سياتي الجوارح الجوارح
 وكل هذا من الحمار
 و كلما تغرغ الانسان
 و دهن من عظم لسان
 يخرج بالابيض كالخلاف
 اذا طفت المخرج من
 وهو على الكحل ضاح اذا
 من كل احد من يور
 او البورات التي تخرج
 و كلما كان من الاعلال

بخير جبار من ربح النفس
 اغتربه اهل النجاة الاول
 قتل ذبا بالخلا في الاسفار
 اذا عقلت فوفق من العرف
 وبالك قتل القتل والعروق
 كذلك الصائم والصفاوي
 لا سيما ان صفاء عفتا
 وان ظلم في هذا الساء
 ثم كتب ما شاء فيه
 فقلت نفي منه افرغ
 وان سحت جبهتها في الكاغد
 عصاة الردا زانحت
 اذهب الترو حياء عن
 بصير في سواد كالفقار
 والمخلد والفعال والحمير
 اصبح على الاضراس والاكنا
 وتك حرم الاكل من لم الجلا
 او فله حرم الاكل من لم العرس
 وذلك عند روي الحلال

لو كانا عطر واللسان

داني على هذا النسيان
 تاخذ من مرارة الحن
 واسجته في عينه
 بالارواح النضير
 حتى اذا اخذ الى العلاج
 فالجلا لم يبع بالخلاف
 من حبه وبقعة الرنوب
 هذا الذي جربته في
 والمجد لله على الامنام
 وصلوات الله على الحلال
 على المصطفى والآل
 فانه ما يلهي به
 ان كزندن ان وروى سوزنانه
 فاستن به كاهن كاهن
 به هذه من غير ان
 ان عود الكوزند ان
 حيدر الكوزند ان
 وودعت من سيات
 يتبعن باني من غم ان ترى

10

[illegible]

مفتی الاسلام
عمر علی دوسرا دوسرا دوسرا دوسرا
فاہن صاحب ملک معملہ دارالعلوم
وفاقی علیہ السلام دارالعلوم
عہدہ مدرسہ دارالعلوم

३

[illegible]

و قصد خداداد را بدین است

[illegible]

فر

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

والتاريخ المذكور

وہر دو کئی ہندہ

七

[illegible]

[illegible]

در شرح و برطرف کردن

بلغ قديم السنه

[illegible]

نصف الف و نصف الف و نصف الف
و نصف الف و نصف الف و نصف الف
و نصف الف و نصف الف و نصف الف

اسی جہ علیٰ الخضر بن علی

فصل اول

نور

[illegible]

Figure 1

عقلانی و ادنیٰ

5

[illegible]

[illegible]

۱۳۰۰

10

در شمس علیه بکر جهان و آن که
گرمند و جهان تو را که بهر
بهر این زمین و با تو بود
۴۱

ع. ر. ط. ۱۵۰۰

<p> </p>	<p> </p>
--	--

[illegible]

وزنای رانده

در این کتاب که در این کتاب
در این کتاب که در این کتاب
در این کتاب که در این کتاب
در این کتاب که در این کتاب

رومعه عدة من اهل غنیه

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Urdu, covering the lower portion of the page. The text is dense and appears to be a continuation of the previous section, possibly a list or a detailed account.

12

۳. انجمن قلم قزوین بنیاد قلم قزوین

فلا يكون مثله في الحرف الا في الحرف الذي هو في الالف في الالف في الالف
 بود من غفرت غاصر طلب غرض عصيان كوفتم دان سببه چون بسیار است
 بروه ساز هم بدست خود دیدم بروه باز رحمت یافتند دیدم بروه ساز
 هم بدست خود دیدم بروه باز اب روی خویش بروه از کلاه سبزه ای
 ندانی که شود بیده جالان است جراب نشانند در در قصه دست کشته بدری
 بر دل از واردات نشانند سر دست بر کاشات حلالش بود در قصه بیاورد
 که هر آینه نیش جانی در اوست شعریه باجمام الحامی معنی در نو کرد
 مفصلی که بر دیر زان مشتال ترک زد و دیگر دنیا و زانست فایده از کاف
 اوسته اجمار واحد مشتال والا حق نماند مثالی والا حق نماند والا حق نماند
 وعشرون بکن الوزن من المظالم الى الاربعين شفا لا محبت لا اجتماع
 من المواب الى صدق العودت بان بوزن کل مرتبه مرة واحدة کمالا معنی
 علی المثل قال بعض الاکابر اذا صارت المعاملة الى القلب استراحت
 اقول بیدان المعراج بضمير مترجیة بالاعمال والوظایف البدينية والعامة
 فيها غیر مستغلة لاجل مستغلة بها عزالی مسهل شاکر دل اندوز
 که می بخشد شبنم از عشق بود و بخشد دل که بان دشمن غم اندوز شد
 بود که بکافی که نکر سود شد دیده عاشق کرد و دشمن ناب هست
 همان خون که یکبار که باب بی اثر هر چه آب و چه کل بی ناک عشق
 چه شکست چه دل دل که عشق انفس سر و اوست ناله زبیداد
 نباشد نیند چند دل دل چون در درمند به که نه شعله ای دل
 شعری کثر بزرگس چو عاقل شعری نیست دل از دل که بدست
 شهاد

شیخ احمد غزالی نایافت جان من خبر زوق نیش صد ملک بخود نیک خویش
 لا ادري بروه ناموس و شکم جان دیوانگیست بکفر سویم کن و از شکم و از
 شعریه باجمام هلال یکیش و اگر قبیل مد سازی شفق فرو شده
 طلوع کند کو با سر او از هلال زلف باشد و از معارض و از شفق سرخی عارض
 و از صیدم بیاض بنا گوش و کردن فایده بدانکه هر که یکی از سبزه را
 شرف در بر جی باشد و بیج مقابل شرف هبوط باشد و تفصیل شرف از این
 بیت معلوم میشود شعر فلو کایچه خطکم سبصیط هیا
 دهیهد راج سبج و شرف زب در سیم در جبهه تو سراسر است
 فایده هویم از نیرین دیانیه و از خسته را و خانه است و مقابل
 هر خانه و بال اوست چنانچه از این بیت معلوم میشود صفر زخ آوه
 بجد جودس جیای طیل بر آذای خانه باشد هر و بالی ای عدیل
 و این شعرم دلاست میکند حمل و عقر است باجمام فوس و حرات
 مشرب را رام بر جودا و خوشه سر سلطان خانه اقبال شرم
 نود و میزان چه خانه زهر است موزحل است جود و لو مقام
 فایده بقا کما اتصال لاحد است تا بیان نرسد اتصال نشود
 و جد و یکی که چون از آن بکوزد باطل شود و نایوان اجمام که است
 و بر هم هر که یکی مقدار است که در این بیت مذکور است بدان اجمام

در این شعر
 در این شعر

وہو ا حقیقہ سبیل

الطريق

[illegible]

اور ان کے درمیان میں کھڑا ہوں

ای آقا در محراب و در حرم

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

١٥٠

مجلس شورای ملی

فصل في معرفة

115

11

وہ

فاسلاد

[illegible]

[illegible][illegible]

سبقت
 که بعد از آن است
 ۴۰
 روضه قدس که خطیب فخرها است
 و پنج مذکور بر آن مذکور بود و خود او را احداث
 کرده بود که در پنج مذکور گفت که در میان یک مجسمه حسن و یک
 عراق عرب بود و در بغداد ممکن بود روزی از انام ماه هجری است در قمر از آن
 و افسند و در میان آن در پنج و در آن مذکور بود که در حجت که است اول
 ماه رجب است و در آن کوته که در آن مذکور است که در آن
 فیدر انما و در آن مذکور است که در آن مذکور است که در آن
 محاور این قدرت است و در آن مذکور است که در آن مذکور است که در آن
 اعظم آن است که در آن مذکور است که در آن مذکور است که در آن
 گفتند که در آن مذکور است که در آن مذکور است که در آن
 و حضرت حماد که از آن مذکور است که در آن مذکور است که در آن

وکیل دارم

حسنی خیر

محمد

[illegible]

۱۰۰ گفت که بخند؟

1846

و نیز در این مقام
و نخست

[illegible]

۱۲۲
 در این روز
 در این روز
 در این روز
 در این روز

وہاں سے فرستادہ
مکتوبہ کا نام

دہلی

وفي السيرة النبوية وكانت له حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء
 فقهه وحسن نظره وكان له حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء
 تحت الأمان قوله عليه السلام وكان له حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء
 وأما ما كان له حظ في كل شيء وكان له حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء
 بغير الفلاس في كل شيء وكان له حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء
 وجبه الفلاس وكان له حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء
 على أن لا يكون له حظ في كل شيء وكان له حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء
 فقهه وحسن نظره وكان له حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء
 خلقه بغير الفلاس في كل شيء وكان له حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء
 كان له حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء
 ليس في غيره وكان له حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء
 ووضع جبهه أخرى في كل شيء وكان له حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء
 عليه السلام في كل شيء وكان له حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء
 وكان له حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء
 في كل شيء وكان له حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء
 وأما ما كان له حظ في كل شيء وكان له حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء
 حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء
 الله أنكر ما كان له حظ في كل شيء وكان له حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء
 الله أنكر ما كان له حظ في كل شيء وكان له حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء
 لا بدع في كل شيء وكان له حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء
 الله أنكر ما كان له حظ في كل شيء وكان له حكمة كثيرة بها بالعدل وكان له شأنه وكان له حظ في كل شيء

4	9	7
7	0	5
0	1	8

[illegible]

U	V	S
Q	O	P
R	T	A

[illegible]

۲۴۴

[illegible]

نام این اجداد بنی محمد است

۱۲۵۲

حسن محمد بن عبد الله
درود مصطفی

2

[illegible]

المشايخ

[illegible][illegible]

و آن بفرمان که از حضرت باشند و لیکن آن بنا بر آنکه مردم و از دربار تا میرا المومنین و
و ام خلیفان بنامش کرد و از آنکه بر او مقرر بود که از ترکان ما هم سر خسته بشود و کل را
از میان برداشتن زمان خلفتیش چهار روزه سال و نه ماه و نه روز بود و زمان خلفتیش
چهار روزه سال و بعد از آن هم خلفت بر هفتصد بن قتل قرار گرفت و از
شماره آنست که از آنکه دو برابر خود معز و بنو را از خلفت خطه علی کرد و در آن وقت
به شهر خود داد و بعد از آن وفات یافت مدتی خلفتیش شش ماه و نه روز سال و نه ماه و نه روز
بود و بعد از آن خلفت بنی معز است امرا آنکه هم قهر او و حسین بن ابی طالب
بعث کردند و بعد از چند نفر از آنکه بر او شور و را و اگر یک از فرزندان خود داشت
و در آنکه بنی از آنکه بنی معز معز کردند و در آن وقت که رسید بنی که مستحق خود و
از خلفت جلی کرد و بنی علی برای آنکه بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
نه ماه بود و مدت جانش سر و پنج سال و بعد از آن معز بنی معز بنی معز بنی معز
مستقل کردند و احمد بن ابراهیم را از بنی معز گرفت و امر کرد که برادران او بودند
و موفق خود را از خلفت جلی کردند و با آنکه بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
آنست که بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
را گرفته از خلفت معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
موفق تا از آنکه بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
و در آنکه بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
مدت جلی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
خلفت او در اطراف نهایت جلی هم رسید و بعد از آن معز بنی معز بنی معز
بر مسند خلفت نشست و عبدالمعز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
خلفت کرد و بعد از مدت سال بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
قرار گرفت و در آنکه بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز

مکرمه و از آنکه بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
و در روز خلفت کرد و علی بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
بر مسند خلفت نشست و در زمان او از آنکه بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
و جلی بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
رفته است تا منبرم کرد و بعد از آنکه بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
مدت جلی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
و بعد از آن معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
آنست که بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
قدیم بر آمد و جلی و بر ما که معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
تا مدت جلی بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
سال و نه ماه و نه روز و در آن وقت که بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
شماره و در آنکه بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
است سال و نه ماه بود و بعد از آنکه بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
و او این معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
با یک بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
است سال و نه ماه و نه روز و در آن وقت که بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
است سال و نه ماه و نه روز و در آن وقت که بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
کرد و در آن وقت که بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
عنه است و بعد از آنکه بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
رو سال و نه ماه و نه روز و در آن وقت که بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز
مدت و در آن وقت که بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز بنی معز

والله اعلم

[illegible]

أحياء
أربع الأضراس

2831

[illegible]

عني وإتمام ما أتممت به علي وأصلح به لي وكفني الضر والفقر والفاقة
عني والأخلال والكلوى حتى يحترق حالي علي أجمع حالي و
أستبغ نعمة كانت علي في وقت من الأوقات يا رب إن كانت
ذنوبي أخلفت وجهي عندك وغيرت حالي فاني أسألك
وأوجه اليك وأتوسل اليك وأتقرب اليك وأستشفع اليك
وأقيم عليك بأمر لا يسؤل غيره ولا رتب سواء بجاه سيدنا
محمد رسولك وجاه أوليائك وخيرتك وأصفيائك وأحبائك
من خلقك علي أئمة المؤمنين وفاطمة والحسن وعلي بن
الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلي بن
موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد والحسن بن علي والخلف الصلي
الصالح صاحب دنائيك والفاطمية محمد بن أمرك وعينيك
في عبادك من ولد نبيك صلواتك عليهم أجمعين وسلاطنتك
ورحمته وبن كائنك خالصا وأسئلك بحقك عليهم وبالحق
الذي جعلته لهم عليك وعلى أجمع خلقك أن تصلي عليهم
أجمعين وتبلغهم سلاحي الساعة الساعة وتكف عنهم ضيقي
وتخرج بهم مني وتخرجني بهم عن حيرتي إلى مرضحك وتخرجني
من حيرتك وخلالك وعافيتك وإن تغفر ذنوبي التي أصلا
إلي ما أنا فيه وإن تأخذ بيدي وتغفر عني غفوا الغفار

وأنت عني مريض وتيم ما ابتدأت به من امرئ إخوانا إلي وتكلمك
للزينة عندني وجراسة لي ما أبقيتني ونفع ما أعلق من أساني
فمن ذنوبي الساعة الساعة منك من ذنوبي ما أبقيتني وما أبقيتني
صباحا لا طيبا من عيني كذا ولا كذا ولا ليلة من أحد من خلقك
الأسعة من عطائك الساعة الساعة وخن بينك العظيمة في سمائك ومن
من فضلك أسئلك فصل علي محمد والي علي ذلك علي في كبر منك
وعافيتك ونعمة وسلامة وحيد عافية وسهل في قضاء ذنوبي
كلها وصلاح شوقي وكلها عاجلا عاجلا غير أجل وأجل مني
إلى العمل بطاعتك وطاعة محمد والي صلواتك عليهم فإني أتوجه
إلي وأمرته علي وعندي ما أبقيتني وأقبل علي بصباح يكون
لي وفيه كامل الفلاح والصلاح والحاج ويجعل السراج يامن
بيده خير من كل مفتاح فانك على كل شيء قدير وما تشاء من
أمر يكون ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم والصلوة على محمد
والآل الطاهرين الأخيار الأبرار علي جنتي قبل مني كما قيل في جميع
الملائكة المرسلين والأنبياء والمرسلين والأئمة الطاهرين
صلوات الله عليهم وما شاء الله كان وهو خير الغافرين وصلى
حسبنا الله ونعم الوكيل

ثم بعد الرقة فزمزما في بحر أو في بحر جاري يغفر الله ما جرت عنك من الذنوب

وَصَلَّى فِي رَجُلٍ قَدِيمٍ مِنْ مَوْلَانَا لَوْ أَنَّ بَيْنَ يَدَيْهِ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْتَ
عَلَيْهِمْ يَا بَرَّكُمْ عَمَّا لَكُمْ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَقَالَ مَا دَعَوْتُمْ فِي أَمْرِ الْأَرَابِ سُرْعَةَ الْمَاجِدِ بِرَحْمَةِ
اللَّهُ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِذِيكَ يَا رَجُلًا صَلَّ
عَلَيْهِ وَاللَّهُ يَا أَبَا الْقَاسِمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا أَمَّا الرَّجُلُ يَا سَيِّدَنَا
وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ فِي
قَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْتَ
يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا إِبْرَاهِيمَ الْمُؤْمِنِينَ يَا عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى
خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا
بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ
أَشْفَعْنَا لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءُ يَا بِنْتَ مُحَمَّدٍ يَا قُرَّةَ عَيْنِ آلِ مُحَمَّدٍ
يَا سَيِّدَتَنَا يَا مَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ
إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ
أَشْفَعْنَا لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ يَا هَاجِجَ الْجَنَّةِ يَا إِبْرَاهِيمَ
يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا
وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا
يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْتَ شَفَعْنَا لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا حَسَنَ
بْنَ عَلِيٍّ يَا هَاجِجَ الشَّهَادَةِ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ
يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا

بِرَّكَ

بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْتَ
لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ يَا بَنَ الْعَالَمِينَ يَا بَنَ مَرْحَلَةِ
يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا
وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ
يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ يَا أَبَا الْبَلَاءِ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ
عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا
بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْتَ
لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ يَا هَاجِجَ الصَّادِقِ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ
يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا
وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ
أَشْفَعْنَا لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ يَا الْكَافِرَ يَا بَنَ
رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا
وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا
يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْتَ شَفَعْنَا لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ إِبْرَاهِيمَ
يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا
وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا
وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْتَ شَفَعْنَا لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ
يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا

از این که در کتب و اسناد کاتبان مختلفان مراد از آن که در این کتب مراد از آن
و اما وقت و این که در کتب و اسناد کاتبان مختلفان مراد از آن که در این کتب مراد از آن
منگندم و عیسی که در کتب و اسناد کاتبان مختلفان مراد از آن که در این کتب مراد از آن
چنین گفته که شافعی می گویند و او را در کتب و اسناد کاتبان مختلفان مراد از آن که در این کتب مراد از آن
از حدیث عمر بن خطاب و او را در کتب و اسناد کاتبان مختلفان مراد از آن که در این کتب مراد از آن
خواهر که در کتب و اسناد کاتبان مختلفان مراد از آن که در این کتب مراد از آن

5A	4P	4P
5B	5P	5P
	5P	5P

[illegible]

وعلیہ

وعلیکم التحیات الخیر من غیره ایضا و در این نسخه الواح است که در این نسخه
که در کتاب است و در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه
که ۹۹ است یا بعد از آن خود یا بعد از آن خود یا بعد از آن خود یا بعد از آن خود
بر و اگر چه در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه
می بینیم فایده و در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه
ست و در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه
یا بعد از این است که در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه
عروس آن است که در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه
و در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه
بگوید حق و در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه
ان این را بر روی در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه
بر روی در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه
که در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه
از این در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه
و این در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه
منقرض است و در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه
تا حق و در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه
حکایت این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه
و در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه الواح است که در این نسخه

1709

وَقَالَ لِيُفَضِّلَ الْفَرِيقَ
لِيُفَضِّلَ الْفَرِيقَ

تخت
آلات
۶۶۶

وعدم بعد از روایح و در علم خست غیر متحرکه باشد **فان** کلمه و در یک
و این را می گویند و در یک بند کرده بر دو کلمه است کلاب بر روی آن بر دو در آن
در یک خال کلمه کند بر دو کلمه که با هم فرق نیاید و به رادوان استوار باشد و در
را هم کند و هر چه بی غلظت باشد بهتر است و مشتاقان روی او را با هم می کنند و یک
کاف و خوانند و در آن خال کلمه کنند و رافق است آن روی و به با کلمه که گفته شد
در بار چرخ کند و در آن را هم کند و آن را در آب سرد کند و در وقت که از آب
آب را جوی کند و آن بر روی یک بر آید و در آن وقت که از آب سرد
خارج کند شمع را با یک کلام خود بخواند آن را با چرخ راند و در آن
و آن روی را از آب جدا کند و در یک کلام خود بخواند و به با کلمه که گفته شد
بر روی آب و کلاب بر روی کلاب بر روی آن را در جبهه هر کلمه را بر روی کلاب
عمل کند بعد از آن رادوان یک بر رادوان باقی را بر روی آب و آن را خالی کند و بعد از
تمام شدن آن را خالی را بر روی آب باقی را که در آن یک کلمه از هر یک از آن کلمات
و بعد از آن که گفته شد عینه آن را در جبهه کلاب آن را در جبهه کلاب
فان کلمه طریقه توالی از هر چه بر روی کلاب آن را با هم می کنند و در وقت
و سحر کلاب یک کلمه از هر یک از آن کلمات را بر روی کلاب با هم می کنند و در وقت
جبهه ناظر و نو فلز را چنانچه که آید و تا سحر کلاب با هم می کنند و در وقت
تا به و از جبهه کلاب آن را با هم می کنند و نو فلز را چنانچه که آید و تا سحر کلاب
و شمع سحر و در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد
بگوید سحر کلاب **اللهم** آتی قلبی و جوی منی اما نه که در زمان سحر کلاب
جمع شقی نام شود بعد از آن با تمام نام خود در آن کلاب با هم می کنند

بعد از

بعد از آن نام سحر آید و در آن کلاب با هم می کنند و در وقت که از آب سرد کند
کلاب و در آن کلاب با هم می کنند و در وقت که از آب سرد کند
جبهه کلاب که در آن کلاب با هم می کنند و در وقت که از آب سرد کند
با علی یا علی یا کوس یا نوراب خلد کلاب بر روی کلاب با هم می کنند و در وقت
کلاب بعد از آن که در آن کلاب با هم می کنند و در وقت که از آب سرد کند
معنی شقی است که در آن کلاب با هم می کنند و در وقت که از آب سرد کند
در سحر کلاب و در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند
این را خوانند ای کلاب کلاب کلاب کلاب کلاب کلاب کلاب کلاب کلاب کلاب کلاب
با نفس سحر کلاب با هم می کنند و در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند
در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند
و سحر کلاب را با هم می کنند و در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند
به سحر کلاب را با هم می کنند و در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند
و در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند
قلب و این کلاب را در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند
در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند
و در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند
سحر کلاب را در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند
آن که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند
مقدم در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند
در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند و در وقت که از آب سرد کند

۲۳۵۰

[illegible]

سید محمد علی حسینی

[illegible]

اصطلاح

[illegible]

[illegible][illegible]

1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1

عز و ابرام

مردی

[illegible]

والسلام از ارض طیب و اماکن مشرقات و مردم انجا از زمان بعثت الی یومنا
هذه اشهر اشهر و صاحبان و فضایل آن بقدر فائز بسیار است و احادیث
و روایات بسیار وارد است و این ^{از حدیث} روایات آنست که فرموده که قائم آل محمد علیه
فرجه ظهور می کند و وارثه کس از آن سرزمین فائز در خدمت صاحب سلام الله
علیه خواهد بود و دیگر قطب العالم شیخ محمد و محمد الله از آن ولایت با کبره ایست
به بالا گیرد و بر آمده رو بر مشرق کرده احرام زیارت امام اتم و قبله بستم
امام ضامن مقرر فی الطاعة و اجبالا طاعة سلام الله علیه ^{بسم الله} و فرموده و اور
که اسلام علیکم و ان حضرت جواب سلام داده و فرموده که علیک السلام خدام
و سادات ان عبده علیه تبارک ان راضی با کرده اند و بعد از آنی که حضرت
شیخ محمد و بدان استان عرش نشان رسیده معلوم گشته که ان جواب
از به این شیخ بوده و شیخ در زمان سلطان سنجر باقی که از سلطان سلجوقی
بوده و بجهت آزاره دیوار حرم محترم کاشی که بهتر از چینی تر تزیین آره اند و تزیین
احادیث نبوی و تفسیر و قرآن مجید که بران کنایت شده ترتیب یافته
ان کاشی جابر الله و نویسنده ان قرآن و احادیث عبد العزیز بن ابی نعیم
بوده و در تاریخ خسانه بوده و انها را برشته ان لوکن باز کرده از معجزات این است
که ان باقی

بعلی ارض بخوانند مقدس آمده بودند در کودی فرود آمده بودند و انهارا
صبا جی جمع بر سران کوفه آمده کسی همراه نبوده انها را بر داشته پس سید النقیبا
سید محمد آورده بودند و در کوفه فرود آمدند و از بهر بر سر آمده اند و اولی
نشانه و اولاد شیخ محمد و از آن تاریخ خادم و مجاور و صاحب اختیاران
استان بماند و در زمان میرزا سلطان حسین باقر او شاه تجاه رضوان
بارگاه سلطان شاه اسماعیل نادر الله بران را در ویس سید الهی محمد و در ویس کجا
نصبت سال دران استان مقدس نب و در روز بجزمت مشول بماند و بماند سران
استان نهاد و در زمان که در خانه وزن و فرزند سید و بیکه و در ویس کجا در بیکه
در بالیجاسم الحکمت خانه ایت موجود و از ایشان نقل بماند و در دیوار در
طریق که تا شهر بیکه و فرجه است مقبره و کفنه و کفندی جهت مدفون خود ساخته
و در دوران سلطان مدفون اند و بقعه و کاره انرا از و اسباب و عمارات
عالیه برزیب و رفعت از ایشان مانده و به جهت رعایت ادب کتبی
و انسته اند اختیار قبر خلفه الجعفر محمد اند و دیگر صلی و انقیاد از موضع صاحب
بسیار بر خواسته و در موضع عامه که در موضع حج گران قسم مدفون است و از بهر
اجل در صلی بماند و دیگر سید ملک طریف شیخ طاهر از سید سید الله
و انکس سید الیسی ^{ملا} ملا محمد بن الیسی ملا محمد است چنانکه محمد سید

در خط نظر در هر کلام بینی عدد هزار و یک نام الی سر کاف بر زبانی هم
 اسم با فو و نه است کاف و دیگر حرف باشد چو در کرم و دیگر کلمه کنم
 و یا از هستان شهر قم حضرت شیخ از اقطاب و او تا بوده سلاطین زمان
 به خدمتش سر مغاضت بر آسان رسیده چنانچه خود میفرماید بکفم پوش
 همچون زمین پای چو دیدم آسان برخواست از جای و عقبه فقر و وریشی
 سلاطین زمان و آریاب حکم و فرمان پیوسته بملزمتش شافه اند چنانچه خود
 در مناجات و توحید میفرماید چو بعد از آنکه از بر تو بدست من رفتم
 از دور تو همه را بر درم فرستاد من بمرحاستم تو ام و ابر چونکه بر در
 تو گشتم پیر زانچه ترسیدیت وستم گیر و دیگر حالت شیخ بسیار است و در عمر
 سلطان طغرل بوجه هزار سالان و هزاره رسیده و خشن و خشنه مرزبان
 در خط هر بلده کلمه که مضاف اهل عالم است و کلمات شیخ از اقطاب است
 تا بعضی دیگر فرستاده و بعضی فرستاده مرزبان و دیگر که جاب
 معنی حضرت امام حسن امام رضا علیه السلام و الله نادارد سلام شد
 حضرت امامت و انصاف بهای قرآن و سرفرازی الهی اعلم العالی قاضی احمد قزوینی
 و در خط نظر هر کلام و در خط نام

از ستمت که یک غلوه فقر قبول لها ابدت منها ان نافع لغیر حرف من
 اسک اسم اوله کاف حرف الماخو لا و مذکر ما بعد اعداد و اول بعد و حرف جی
 او بعد و حرف اعداد ما بعد و حذف التکرر ثم تنوع بها بحرف الذاء و کاف
 مثلا حیرة فذ الحید و الکلیم المعطى و الدلیل و مذکر ما بعد اعداد و ما قبل الحید
 و فصول و الکلیم ثانیة و الدلیل و المعطى ثانیة و ثلثه و غیره و الدلیل و سبعم
 الجمع ثلث ثانیة و سبعم و اربعون و ان کان بعد و بسط حرف جی یا م ی م
 ی م ی ا د ا ل ع ا ل ا م ی ا م ی م ی م ی ع ی ن ط ا ی ا د ا
 ل ل ا م ی ا ل ا م ی کون اثنین و اربعین و ان شئت بعد التکرر فیکون
 ثلثه او با عداء یا بحرف ثانیة و خمیس و ثلثین او با عداء الاسماء بحرف
 و ان کان بعد و حرف اعداد و یا س ب ع غ م س ن و ن ث م ا ل ی ع
 ث م ا ن و ن م ا ه ت س ع ق ع ش و ن ا ر ب ع ه س ب ع
 و ن فکون اثنین و اربعین فی المثال و ان کان بعد التکرر خمسة
 عروان کان بحرف اعداد یا بحرف اربعه ا ت ل ن ه ا ج د ا د
 ب غ ث ل ث ا ح و ث ث ا ت ه ت و نون او حذف التکرر
 قلنا عشر و کذا لک تعجب محمد صی بطناف و مذکر ما بعد اعداد المطابق منها
 و منها ان تطلب فی الاسماء ما یوافق حقیق امانه العدد او فی طبیعة

و فتح عمار بن قیس ثقیف غلبه و
بهار شعله بدست خود

[illegible]

$\frac{1}{\theta}$ [illegible]

برای اطلاع
مستوفی

پہلے خوارقین
پہلے خوارقین

روش

[illegible]

المستقيم

[illegible]

[illegible]

الكتاب

[illegible]

التي وقت لها سبع مئة الف درهم في ايامه شهيد بعدا بين يديها ومهر لیس شهيد المهر
 والها رة قال وشهد اخيه وف فرعم انه اهدم ما دة شهيد مع انه مبرك ٥٠٠
 اي حاكم ومن الاعلاط العارضة التي هدرت غم تولد اجرات الدلي
 وبيان من الادوية والهي ووفها وكيفية تركها من ان اجمع المهر في كل ايام
 في بيان اسهم قال اسهم وتقال له شاه اسهم وجم اسهم وجم اسهم
 شاه اسهم كوكب غير اسهم شاه وجم اسهم كوكب غير اسهم وجم اسهم
 سيلان اسهم وجم اسهم سيلان وجم اسهم رات واد وجم اسهم
 واد وجم اسهم وجم اسهم وجم اسهم وجم اسهم وجم اسهم
 وانرا شاه اسهم وجم اسهم وجم اسهم وجم اسهم وجم اسهم
 جمع اسهم ان في ايامه خلت جميعا عددا تولد في ايامه وجم اسهم
 وجم اسهم وجم اسهم وجم اسهم وجم اسهم وجم اسهم
 وجم اسهم وجم اسهم وجم اسهم وجم اسهم وجم اسهم

۱۶
در قسم ۹۸

سایه انوار کوفته اند و در آن همه کس در آن
چرخه سوار و در آن همه کس در آن

[illegible]

در صفحه ۳۵ و ۳۶
نام رسی الیه و افغان
و در صفحه ۳۷ و ۳۸
و در صفحه ۳۹ و ۴۰
و این پنج است ۴۵

بایرک و سه سینه و هر سینه
و در سال و در هر سال و در
لحمه و شکر و واد و ۹۹

چهارم
 میفرستد
 قرار است
 روز شنبه
 برآمدن
 است

در ماه ربيع الاول

وینچر لکھو کہ درویش
وہی ہے کہ درویش
درویش و درویش

[illegible]

اولین بدین نام را که چهارم است
بر سه سال و در بدین نمره
شکرت کرده مسجد شریف را
ایستاده کردن زد و در این
مختصه و چون بر منور
نموده است و شکی نیست که

[illegible]

وَسَمِيًّا نَزَا

[illegible]

AP

[illegible]

در بام سلطنت اکرسی نشین
من علی سهروردی سند ۲۲

[illegible]

برای

—

१५५५

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the previous page, written in a cursive style.

و سر و پا می آید
مولا نصیر حسین است
۶۶

و در می رسم اردوانی
استان کسب می د

[illegible]

منه
1919

A large, stylized handwritten 'X' mark, likely a signature or a decorative flourish, drawn in dark ink on aged paper. The 'X' is formed by two intersecting lines. The line from the top-left to the bottom-right has a small loop at the top-left end and a small hook at the bottom-right end. The line from the top-right to the bottom-left has a small loop at the top-right end and a small hook at the bottom-left end. The paper is aged and yellowed, with some faint, illegible handwriting visible at the top edge.

[illegible]

عدد از یک تا بیست و یک
و عدد از بیست و دو تا بیست و نه

۸
کتابخانه ملی ایران

طبقه

20

اورنگ آباد

ولیرم اور مسطور درانی صاحب اور

و سلفه دیگر را بسین و ۱
کرده و منتهی را بهشت نور و نور

البتی که یکی از علما فی سده های پانصد و شصت و هفتاد و هشتاد و نود و صد و یک
خود از مشهور و ارکند و سمیت عربی روانه شد و هر چند منصور لشکر کور و فرستادگان
گشتند تا چهار نوبت و منصور را نوبتی که بر سر زینت تا باریکی اولد و در
سایه و چون کور اقرارش برقت تمام عصبانیت پیدا شد و در هر چه نفس میانی
و نهاده منصور را نوبت چنانکه در سال طاعت او نماند و سال بود و بعد از او
سرا و نوبت این مصوبین سلطان شد و در ابتدای دولت او بتکلیف وقت یافت
و اشاع او بر سبکبازان غلام او اتفاق کردند و در سرش نشانی و عمامه میزدند و یکی
بن و نمک بر طرستان و چون اسلام یافت و در سرش بیعت و یکی رنگ اولد و وقت یافت
و سر او عصبانیت اولد و کای اولست و بر تمام جوانی سوار شد و در سرش چندی و سبکی
و میرنوم سحر را از عصبانیت عزل کرد و او را به نایبش را که عصبانیت بود و عصبانیت
و در سبکبازان عصبانیت بود و در سرش کور را بر سرش نایبش و در سبکبازان عصبانیت
که بخت نباهه بختان برادر میرنوم لشکر را نوبتی و در سرش کور را بر سرش نایبش
آن از عصبانیت کشته تا بخت بود در هیچ جا قرار نگرفتند و در عصبانیت کور را
نور تمام با کور بانی بواسطه فتنه الی و کور را به بخت بود و عصبانیت کور را
و میرنوم بر کور بانی حکم شد و حکم الی و کور بخت کور را و در کور بخت کور را
برادر عصبانیت کور را در وقت سلطنت الی و کور بخت کور را و او او را بخت
کرده با لشکر کور بانی و نایبش کور بخت کور را و او او را بخت کور را
عصبانیت کور را که در کور بانی بود و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
مؤدبه نایبش میرنوم شد و در کور بخت کور را و او او را بخت کور را
نیز در بخت کور بخت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
شد و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
افغان مکتوبه بخت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
و کت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
نور افغان مکتوبه کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را

نوبت تمام شد از کاران که بخت و در سبکبازان عصبانیت و نور افغان مکتوبه کور را
نوبت کرده بود و نایبش کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
روان شد و در سرش کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
بر کور بخت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
آورد و در کور بخت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
که بر سبکبازان عصبانیت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
نماند و بعد از او نور افغان مکتوبه کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
مطلعت مراعات و اوقات است و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
التماس شد و چون ابوی از نوبت عصبانیت یافت است و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
سوار می و نوبت او را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
و ابوی را نوبت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
را در بخت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
آورده بر سر بخت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
قیمت کور بخت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
می رسد و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
بر و در بخت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
او او را بخت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
بخت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
او او را بخت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
و نهاده میرنوم و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
سلطنت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را

و نایبش کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را
نوبت کور را و او او را بخت کور را و او او را بخت کور را

[illegible]

اولاد

[illegible]

محمود

که در این زمانه که کشتی فکری نوحه از روی فرشت وار من و سپاهان او میان که در این
سجده از اسوار شمشیر زن بیه که از است که کس مراد از دو فرشت است چنانچه فیضی از جلال حضرت
افزوده کان که کشتی از این معجزه است و حرکت و حلیه را که حلیه حضرت است اول من
و از آنجا که کشتی از این معجزه است و حرکت و حلیه را که حلیه حضرت است اول من
صورت و اقدام و این سلطان کشتی را که از این معجزه است و حرکت و حلیه را که حلیه حضرت است اول من
که طایفه از این معجزه است و حرکت و حلیه را که حلیه حضرت است اول من
تجدید و از این معجزه است و حرکت و حلیه را که حلیه حضرت است اول من
خود و این معجزه است و حرکت و حلیه را که حلیه حضرت است اول من
نور که در این معجزه است و حرکت و حلیه را که حلیه حضرت است اول من
حضرت را که در این معجزه است و حرکت و حلیه را که حلیه حضرت است اول من
در عین و در این معجزه است و حرکت و حلیه را که حلیه حضرت است اول من
ما سوت سحر و علی و دیگر برادرسوسه برآوردند و نور سوزند و علی علیه السلام
شوالی که در این معجزه است و حرکت و حلیه را که حلیه حضرت است اول من
و دیگر با قار و در این معجزه است و حرکت و حلیه را که حلیه حضرت است اول من
سپهانی از اسباب این معجزه است و حرکت و حلیه را که حلیه حضرت است اول من
ما قول که در این معجزه است و حرکت و حلیه را که حلیه حضرت است اول من
و علی علیه السلام است و این معجزه است و حرکت و حلیه را که حلیه حضرت است اول من
آسمان و نور سوزند و در این معجزه است و حرکت و حلیه را که حلیه حضرت است اول من
حلیه و این معجزه است و حرکت و حلیه را که حلیه حضرت است اول من
در کلبه ای که در این معجزه است و حرکت و حلیه را که حلیه حضرت است اول من
و این معجزه است و حرکت و حلیه را که حلیه حضرت است اول من
اما طایفه که در این معجزه است و حرکت و حلیه را که حلیه حضرت است اول من
در این معجزه است و حرکت و حلیه را که حلیه حضرت است اول من

و محمد بن احمد بن محمد

[illegible][illegible]

وَسَلَامٌ

و سلطان بن سهرورد فرستاد سلطان اردلان را که تمام اهل و خطه را به سر ملک خود
 و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود
 این پنج بن محمد بن اردلان و دیگران و چون اینها را به سر ملک خود و بعد
 بده و از آنکه در ملک رفت و سلطان بن سهرورد را به سر ملک خود و بعد
 و بده و از آنکه در ملک رفت و سلطان بن سهرورد را به سر ملک خود و بعد
 سهرورد را به سر ملک خود و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد
 با سهرورد را به سر ملک خود و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد
 در اردلان را به سر ملک خود و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد
 کشته با سهرورد را به سر ملک خود و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد
 در اردلان را به سر ملک خود و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد
 خواهم آمد و چون به سر ملک خود و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد
 علماء و بزرگان و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد
 برده و بزرگان و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد
 با سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد
 و سهرورد را به سر ملک خود و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد
 بزرگان و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد
 سهرورد را به سر ملک خود و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد
 کشته اینها را به سر ملک خود و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد
 خوشی و خوشی و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد
 با سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد
 بر سر آورده سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد
 گفت که هر که از اینها را به سر ملک خود و بعد سلطان اردلان را به سر ملک خود و بعد

شرکتیں

محمد ابراهيم

[illegible]

کوارزم

وہو علیہ السلام

سے شروع

والعلمی

[illegible]

[illegible]

5

ای کشت جعفر او سنانا مقدمه در ادای غم و مصیبت سنان و از کبریت و انبالی برای
 اعدا نمودید و در بدو است هجوم بر رافق گردید و زیاده از هزاران نفر قتل شدند
 از سرشتم و هجوم اهل آنرا و حمله را سرسینه ها در حمله و زخمی شد از کشتن آنرا برای کشته
 سوسایم و پس در پی حمله از خانه هزاران نفر را در ای کشتن پس بعد از آن روای سنان
 اهل آنرا بشکست و باقی فرستاد و اهل آنرا کشتند غم آنرا و داند و سوار اولان است
 عدلی از کشته از ای اهل و کشته و از کشته بر کشته رسیده از کشته ای که از کشته
 بیرون از کشته ای که از کشته و از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته
 رستبان پس آنرا و در ادای غم و مصیبت سنان و از کشته ای که از کشته ای که از کشته
 از کشته ای که از کشته و کشته و کشته و کشته و کشته و کشته و کشته و کشته
 روای سنان و از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته
 بر کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته
 کرد و نیز در آن کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته
 گوئی از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته
 اهل آنرا ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته
 ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته
 پس کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته
 از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته
 پس در کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته
 سوار و کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته
 بر کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته
 کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته
 پس کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته ای که از کشته

۱۲۴

و سید کی تہ و جہز
و سید انام

[illegible]

میرزا محمد

وہی کہ وہاں

٢٥١

موسم

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

4092

[illegible]

مسکن حلیق
در روز و شب
در روز و شب
در روز و شب

[illegible]

سید کاظم

